ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକଶେ ସତାଶୀତମ】

ସିଂହଙ୍କର ପ୍ରକାଶ: ପାନିଉମ୍‌ରୁ ଅନ୍ତିମ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

Jeff Pippenger
2024-04-17

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କୌଣସି ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବାଣୀମୟ ସତ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତ କରନ୍ତି, ସେ ଯୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହରୂପେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାନ୍ତି; ଏବଂ କୈସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ, ଯୁଦା ଗୋଷ୍ଠୀର ସିଂହ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ—"ଯେ ସେ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନଙ୍କ, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନଙ୍କ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଅନେକ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବ, ଏବଂ ହତ ହେବ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦିନେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବ।" ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟର ଆରମ୍ଭରେ ସେ ଯେ ସନ୍ଦେଶକୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପୁଣି ସେହି ଅବଧିର ଶେଷରେ ଯେ ସନ୍ଦେଶକୁ ମୁକ୍ତ କରିଥିଲେ, ତାହା ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଛି। ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ସନ୍ଦେଶ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଅଛି।

ଯେତେବେଳେ ସେ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ପାଇଁ ଅମୁଦ୍ରିତ କରନ୍ତି, ସେ ତାହା ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତିର ପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା କରନ୍ତି, କାରଣ ସେଠି ହିଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର "ଚାବିଗୁଡ଼ିକ" ମିଳେ। ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଭକ୍ଷଣ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ, କାରଣ ସେଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ଚାବିଗୁଡ଼ିକ, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବାକୁ ଥାଏ।

> ଫରିଶୀମାନେ ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ଯେ, ଈଶ୍ବରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ କେବେ ଆସିବ, ସେ ତାଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଚିହ୍ନସହ ଆସେ ନାହିଁ; ଏବଂ ଲୋକେ କହିବେ ନାହିଁ, 'ଦେଖ, ଏଠାରେ!' କିମ୍ବା, 'ଦେଖ, ସେଠାରେ!' କାରଣ, ଦେଖ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟ ତୁମମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ଅଛି। ଲୂକ 17:20, 21.

ଦୁଷ୍ଟାତ୍ମାମାନେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି, ତଥାପି କମ୍ପିତ ହୁଅନ୍ତି; କାରଣ କେବଳ "ସତ୍ୟ"କୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ। ଯେପରି ଭୋଜିତ ଦୈହିକ ଖାଦ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟର ଅଂଶ ହୋଇଯାଏ, ସେପରି ସତ୍ୟ ମଧ୍ୟ ତୁମର ଅଂଶ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ। ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ୍ୟର ଇତିହାସରେ ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ମୁଦ୍ରାଭଙ୍ଗ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆସନ୍ତା ସଙ୍କଟର ପୂର୍ବରୁ ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କର କପାଳରେ ମୁଦ୍ରା ଅଙ୍କିତ କରେ। ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ମାଥିଉ ଅଧ୍ୟାୟ ଷୋଳର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ଜାଣୁଥିଲେ, ଏବଂ କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀକୁ ତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଡାନିଏଲଙ୍କର ପାନିଅମ୍ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହ ସମନ୍ୱିତ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ଜାଣୁଥିଲେ ଯେ କାଇସରିଆ ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଯେ କ୍ରୁଶର ଛାୟା ତଳେ ସେ ଓ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ସେହି ଛାୟା ତାଙ୍କର ଅନ୍ତିମ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କର ଇତିହାସରେ ଆସୁଥିବା ରବିବାର ଆଇନର ଛାୟାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା।

> ସେହି ସମୟରୁ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ ଯେ, ତାଙ୍କୁ ଯିରୁଶାଲେମକୁ ଯିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରାଚୀନମାନେ, ପ୍ରଧାନ ଯାଜକମାନେ ଓ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ହାତରୁ ଅନେକ ଯନ୍ତ୍ରଣା ଭୋଗ କରିବାକୁ ହେବ, ଏବଂ ବଧ ହେବାକୁ ହେବ, ଓ ତୃତୀୟ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବାକୁ ହେବ। ତେବେ ପିତର ତାଙ୍କୁ ଆଲଗାକୁ ନେଇ ତାଙ୍କୁ ତିରସ୍କାର କରିବାକୁ ଲାଗିଲେ, କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଏହା ଆପଣଙ୍କୁ କେବେ ନ ଘଟୁ; ଏହା ଆପଣଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେ ହେବ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ସେ ଫେରି ପିତରଙ୍କୁ କହିଲେ, ହେ ଶୟତାନ, ମୋର ପଛକୁ ହଟ; ତୁମେ ମୋ ପାଇଁ ବାଧାସ୍ୱରୂପ; କାରଣ ତୁମ ଚିନ୍ତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଷୟରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ। ତେବେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଯଦି କେହି ମୋର ପଛେ ଆସିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ତେବେ ସେ ନିଜକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରୁ, ନିଜ କ୍ରୁଶ ଉଠାଇ ମୋର ପଛେ ଆସୁ। କାରଣ ଯେ କେହି ନିଜ ପ୍ରାଣ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରେ, ସେ ତାହା ହରାଇବ; ଏବଂ ଯେ କେହି ମୋର ନିମନ୍ତେ ନିଜ ପ୍ରାଣ ହରାଇବ, ସେ ତାହା ପାଇବ। କାରଣ ଯଦି ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ସମସ୍ତ ଜଗତକୁ ଲାଭ କରି ନିଜ ଆତ୍ମାକୁ ହରାଏ, ତେବେ ସେ କେଉଁ ଲାଭ ପାଇଲା? କିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ ନିଜ ଆତ୍ମାର ବଦଳରେ କ'ଣ ଦେବ? କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ନିଜ ପିତାଙ୍କ ମହିମାରେ ନିଜ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କ ସହ ଆସିବେ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ

> ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ର କର୍ମାନୁସାରେ ପ୍ର ତିଫଳ ଦେବେ। ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ କହୁଛି, ଏଠାରେ ଦାଁଡିଥିବା କେତେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ମନୁଷ୍ୟ ପୁତ୍ର ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ର ରାଜ୍ୟ ରେ ଆସୁଥିବା ନ ଦେଖି ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ର ସ୍ୱ ାଦ ଚାଖିବେ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 16:21–28.

ପ୍ରଥମେ, ଏବଂ ତେଣୁ “ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ”ର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ, କ୍ରୁଶର ଯନ୍ତ୍ରଣା ବିଷୟରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିବା ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ କଥା ହେଉଛି—ଯଦି ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ଚୟନ କରନ୍ତି, ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜ କ୍ରୁଶ ଉଠାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ କହିଛନ୍ତି ଯେ କ୍ରୁଶ ହେଉଛି ଜୁଆଳି ମଧ୍ୟ। ଜୁଆଳି ଓ କ୍ରୁଶ ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସମସ୍ତ କିଛି ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିର ସଠିକ୍ ପ୍ରୟୋଗ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ। ଯେ ଶକ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଧାରଣ କରେ, ସେହି ହେଉଛି ଏକ ମେଷଶାବକ, ଯିଏ ବଧ କରାଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏକ “ସ୍ତମ୍ଭ” ଉପରେ ଝୁଲାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲେ। ବଧ ହୋଇଥିବା ମେଷଶାବକ ନିମ୍ନ, ମାଂସିକ ସ୍ୱଭାବର କ୍ରୁଶବିଧତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯେ “ସ୍ତମ୍ଭ” ଉପରେ ସେହି ମୃତ ମାଂସ ଝୁଲାଇ ଦିଆଯାଇଛି, ସେହି ହେଉଛି ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସଦା ନିଜ ଇଚ୍ଛାକୁ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛାର ଅଧୀନତାରେ ରଖି, କିପରି ଜୟଲାଭ କରିବାକୁ ହୁଏ ତାହାର ନିଜ ଉଦାହରଣ ଦେଇଥିଲେ; ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ପରେ, ସେ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ସହିତ ସିଂହାସନରେ ବସିଥିଲେ। ଜୟଲାଭର ପ୍ରତୀକ ହେଉଛି ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଝୁଲିଥିବା ବଧ ହୋଇଥିବା ମେଷଶାବକ। ଏହି ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ସହ ସିଧାସଳଖ ଭାବେ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯେମାନେ ପିତର ଭାବରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛନ୍ତି।

ଫିଲାଦେଲଫିଆଙ୍କ ପାଇଁ, ଯାହା ଏକ୍ସେଟର ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଏହିପରି କୁହାଯାଇଛି:

> ଯେ ଜୟୀ ହୁଏ, ମୁଁ ତାହାକୁ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ କରିଦେବି, ଏବଂ ସେ ଆଉ କେବେ ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଉପରେ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନାମ, ଏବଂ ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହରର ନାମ, ଯାହା ନୂତନ ଯିରୂଶାଲେମ, ଯାହା ମୋର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପାଖରୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରେ, ଲେଖିବି; ଏବଂ ମୁଁ ତାହାର ଉପରେ ମୋର ନୂତନ ନାମ ମଧ୍ୟ ଲେଖିବି। ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଆତ୍ମା କଳିସିଆମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି, ତାହା ଶୁଣୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:12, 13.

ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେପରି ବିଜୟୀ ହେଲେ ସେପରି ବିଜୟୀ ହୁଏ, ସେ ସିମୋନ ବାର୍ଯୋନାହଙ୍କ ପରି ଏକ ନୂତନ ନାମ ଗ୍ରହଣ କରିବ; ଏବଂ ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ ହେବେ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ବଧିତ ମେଷଶାବକ, ଯିଏ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ତମ୍ଭ ଉପରେ ଝୁଲାଯାଇଥିଲେ। ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେପରି ବିଜୟୀ ହେଲେ ସେପରି ବିଜୟୀ ହେଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେପରି କରିଥିଲେ ସେପରି ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନଗୁଡ଼ିକରେ ସିଂହାସନ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ବସିବେ।

ୱାଟରଟାଉନ ତମ୍ବୁ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲାଓଦିକିୟାଙ୍କ ପ୍ରତି ଏପରି କୁହାଯାଇଛି:

> ଦେଖ, ମୁଁ ଦ୍ୱାରରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୋଇ କଡ଼ା ମାରୁଛି; ଯଦି କେହି ମୋର ସ୍ୱର ଶୁଣି ଦ୍ୱାର ଖୋଲେ, ତେବେ ମୁଁ ତାହାଙ୍କ ପାଖକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବି, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ସହିତ ଭୋଜନ କରିବି, ଓ ସେ ମୋ ସହିତ। ଯେ ଜୟୀ ହୁଏ, ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ମୋର ସିଂହାସନରେ ମୋ ସହିତ ବସିବାକୁ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବି, ଯେପରି ମୁଁ ମଧ୍ୟ ଜୟୀ ହୋଇଛି ଏବଂ ମୋର ପିତାଙ୍କ ସିଂହାସନରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ବସିଛି। ଯାହାର କାନ ଅଛି, ସେ ଶୁଣୁ, ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କୁହୁଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 3:20–22।

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କ୍ରୁଶର ଯନ୍ତ୍ରଣାଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ସେତେବେଳେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିଥିବା ପ୍ରଥମ ସତ୍ୟ ଏହା ଥିଲା—ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଜୟଲାଭ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ଯେପରି ସେ ନିଜେ ଜୟଲାଭ କରିବାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ନିଜ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱଭାବକୁ ତାହାର ସ୍ନେହାସକ୍ତି ଓ କାମନାସମେତ କ୍ରୁଶରେ ଶୂଳୀଭୂତ କରିବାକୁ ହେବ। ଏହା କରାଯାଇଲେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନରେ ବସାଯିବେ।

> ଆମେ ପାପମାନଙ୍କରେ ମୃତ ଥିବାବେଳେ ସୁଦ୍ଧା, ସେ ଆମକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହ ଏକତ୍ର ଜୀବିତ କରିଅଛନ୍ତି, (କୃପାଦ୍ୱାରା ତୁମେମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇଅଛ) ଏବଂ ସେ ଆମକୁ ଏକତ୍ର ଉତ୍ଥାପିତ କରିଅଛନ୍ତି, ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଏକତ୍ର ବସାଇଅଛନ୍ତି। ଏଫିସୀୟ 2:5, 6.

ଶୂଳୀବିଦ୍ଧ ତାର ସତ୍ୟ କୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦାୟିତ୍ୱ ର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟ ରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପରେ, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ର ର ସିଂହ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ବୋଧନ କରୁଥିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ଯୋଗ କଲେ।

> ମଣିଷ ସମଗ୍ର ଜଗତକୁ ଲାଭ କରିଥାଇଲେ ମଧ୍, ଯଦି ସେ ନିଜ ପ୍ରାଣକୁ ହରାଇଦେଇ, ତେବେ ସେ କ'ଣ ଲାଭ ପାଇବ? କିମ୍ବା ମଣିଷ ନିଜ ପ୍ରାଣର ବିନିମୟରେ କ'ଣ ଦେଇପାରିବ? କାରଣ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ତାଙ୍କ ପିତାଙ୍କର ମହିମାରେ ନିଜ ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ଆସିବେ; ଏବଂ ସେତେବେଳେ ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମଣିଷକୁ ତାଙ୍କ କର୍ମାନୁସାରେ ପୁରସ୍କାର ଦେବେ। ସତ୍ୟ ସତ୍ୟ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଏଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଏମିତି ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ନ ଚାଖିବେ, ଯାଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିନଥିବେ। ମାଥିଉ 16:26–28।

ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଯେବେ ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ସୀଲ କରିବାର ସମାପ୍ତନ କାଳରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରୀର ଆହ୍ୱାନର ସନ୍ଦେଶକୁ ଖୋଲିଦେବେ, ସେବେ କିଛି ଲୋକ ଏମିତି ଥିବେ ଯେମାନେ ମରିବେ ନାହିଁ। ପରେ ସେ ବିଶେଷ ଭାବରେ ସେହି ଏକ ଶତ ଚୌଳିଶ୍ଚ ହଜାରଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଅନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ଲୋକମାନଙ୍କୁ, ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ତେଣୁ, କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀକୁ ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରାର ଛଅ ଦିନ ପରେ, ଯିହୂଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ଏକ ସତ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ରୁଶର ଆସନ୍ନ ସଙ୍କଟ ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରିବାକୁ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ତାହା ତାଠାରୁ ମଧ୍ୟ ବେଶି ଗୁରୁତ୍ୱ ସହ କ୍ଷିପ୍ର ଆସୁଥିବା ରବିବାର ନିୟମ ବିଷୟରେ କହୁଥିଲା।

> ଏବଂ ଛଅ ଦିନ ପରେ ଯୀଶୁ ପିତର, ଯାକୁବ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ, ସେମାନଙ୍କୁ ଅଲଗାରେ ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ପର୍ବତକୁ ନେଇଗଲେ। ଏବଂ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହେଲେ; ତାଙ୍କ ମୁହଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ଆଲୋକ ପରି ଧଳା ହେଲା। ଏବଂ ଦେଖ, ମୋଶା ଓ ଏଲୀୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଇ ତାଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁଥିଲେ। ତେବେ ପିତର ଉତ୍ତର ଦେଇ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କହିଲେ, ପ୍ରଭୁ, ଆମ ପାଇଁ ଏଠାରେ ରହିବା ଭଲ; ଯଦି ତୁମ ଇଚ୍ଛା, ତେବେ ଆମେ ଏଠାରେ ତିନୋଟି ତମ୍ବୁ ତିଆରି କରିବା; ଗୋଟିଏ ତୁମ ପାଇଁ, ଗୋଟିଏ ମୋଶାଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଏଲୀୟଙ୍କ ପାଇଁ। ସେ ଯେତେବେଳେ ଆହୁରି କହୁଥିଲେ, ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ମେଘ ସେମାନଙ୍କୁ ଆବୃତ କଲା; ଏବଂ ଦେଖ, ସେହି ମେଘରୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱର ହେଲା, ଯେ କହିଲା, ଏହି ମୋର ପ୍ରିୟ ପୁତ୍ର, ଯାହାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସନ୍ନ; ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣ। ଏହା ଶୁଣି ଶିଷ୍ୟମାନେ ମୁହଁମାଡ଼ି ପଡ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୟଭୀତ ହେଲେ। କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ ନିକଟକୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, ଉଠ, ଏବଂ ଭୟ କରିବାନି। ତେବେ ସେମାନେ ନିଜ ଆଖି ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଖିଲେ ଯେ ଯୀଶୁ ଛଡ଼ା ଆଉ କାହାକୁ ଦେଖିଲେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେମାନେ ପର୍ବତରୁ ତଳକୁ ଆସୁଥିବାବେଳେ, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହି ଦର୍ଶନ କାହାକୁ କୁହିବା ନାହିଁ। ତାହାପରେ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, ତେବେ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ କାହିଁକି କହନ୍ତି ଯେ ଏଲୀୟ ପ୍ରଥମେ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ? ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, ଏଲୀୟ ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କହୁଛି, ଏଲୀୟ ଆଗରୁ ଆସିସାରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାମତେ ତାଙ୍କ ସହିତ କରିଛନ୍ତି। ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବେ। ତାହାପରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମାଦାତାଙ୍କ ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ। ମାଥିଉ 17:1–13.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦରେ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ପରୀକ୍ଷାକାଳର ସମାପ୍ତିର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁମାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରୁଥିବା ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ "ସମୟ ସନ୍ନିକଟ।" ପ୍ରଥମେ ସେ କ୍ରୁଶର ଯନ୍ତ୍ରଣାକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲେ, ଏବଂ ଏହି ଅନୁଭବକୁ ସେହି ନିର୍ଣ୍ଣାୟକ ପାର୍ଥକ୍ୟରୂପେ ପ୍ରତିପାଦନ କଲେ, ଯାହା ଏକ ପକ୍ଷରେ ସେହି ଶ୍ରେଣୀକୁ ଅଲଗା କରେ, ଯେଉଁମାନେ ଦେହକୁ କ୍ରୁଶବିଦ୍ଧ କରିବାରେ ନିଜ ଇଚ୍ଛାଶକ୍ତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସେହି ଶ୍ରେଣୀକୁ, ଯେଉଁମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉଦାହରଣକୁ ଅନୁସରଣ କରିବେ। ପରେ ସେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ପିଢ଼ୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ, ସେହି ସମୟରେ ଯେତେବେଳେ ଏମିତି ଲୋକ ଥିବେ, ଯେଉଁମାନେ ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୦୦୧ରେ ଘଟିଥିବା ସେହି ଉନ୍ମୋଚନର ସମୟରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ତାଙ୍କର ପୁନରାଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ୍ତ ରହିବେ।

ତାପରେ ସେ ନିଜର ମହିମାମୟ ସ୍ୱରୂପର ଏକ ଦର୍ଶନ ପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ଥିଲେ। ଯେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ବାର୍ତ୍ତା ଅମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଛି, ସେହିଟି ହେଉଛି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ, ଯାହା ମୋଶା ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ; ଏବଂ ସେହି ବାର୍ତ୍ତା ଜୁଲାଇ 2023ରେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାରର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ, ଯେମାନେ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉରାଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କ ଭାବେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲେ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ତିନିଜଣ ଶିଷ୍ୟ ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, "ସେମାନେ ମୁହଁ ନମାଇ ପଡ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହେଲେ। ଏବଂ ଯୀଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, ଉଠ, ଏବଂ ଭୟ କରିନାହିଁ।"

ତିନିଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା ଶେଷ ଦିନମାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମାର ଏକ ଦର୍ଶନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ତେଣୁ ସେହି ଦର୍ଶନ ହିଁ ଦାନିଏଲ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦେଖିଥିଲେ।

> ଏବଂ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ଏକା ଏହି ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି; କାରଣ ଯେ ପୁରୁଷମାନେ ମୋ ସହିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ଦର୍ଶନଟି ଦେଖିଲେ ନାହିଁ; ତଥାପି ଏକ ମହା କମ୍ପନ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ପଳାଇ ଯାଇ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଲେ। ଏହିପରି ମୁଁ ଏକା ରହିଗଲି, ଏବଂ ଏହି ମହାନ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ମୋରେ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଲା ନାହିଁ; କାରଣ ମୋର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୋରେ ବିକୃତିରେ ପରିଣତ ହେଲା, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସି ଶକ୍ତି ଧାରଣ କରିପାରିଲି ନାହିଁ। ତଥାପି ମୁଁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ଧ୍ୱନି ଶୁଣିଲି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟର ଧ୍ୱନି ଶୁଣିଲି, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ମୋର ମୁହଁ ନିମ୍ନକୁ କରି ଭୂମି ଉପରେ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ପଡ଼ିଥିଲି। ଆଉ ଦେଖ, ଗୋଟିଏ ହାତ ମୋତେ ସ୍ପର୍ଶ କଲା, ଯାହା ମୋତେ ମୋର ଘୁଣ୍ଡି ଓ ହାତର ତଳୁଆ ଉପରେ ଉଠାଇ ବସାଇଲା। ଏବଂ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରିୟ ପୁରୁଷ, ମୁଁ ତୋତେ ଯେ ବାକ୍ୟ କହୁଛି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝ, ଏବଂ ସିଧା ହୋଇ ଠିଆ ହେଅ; କାରଣ ଏବେ ମୁଁ ତୋର ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଛି। ଏବଂ ସେ ମୋ ପ୍ରତି ଏହି ବାକ୍ୟ କହିସାରିଲାପରେ, ମୁଁ କମ୍ପିତ ହୋଇ ଠିଆ ହେଲି। ପରେ ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ଭୟ କରିନାହିଁ; କାରଣ ତୁମେ ବୁଝିବା ପାଇଁ ନିଜ ହୃଦୟ ଲଗାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ଦିନରୁ, ଏବଂ ନିଜ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିଥିବାରୁ, ତୁମର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ତୁମର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ନିମନ୍ତେ ମୁଁ ଆସିଛି। ଦାନିଏଲ 10:7–12.

ମାଥିଉ ଅଧ୍ୟାୟ ସତରରେ ଥିବା ରୂପାନ୍ତରଣର ଦର୍ଶନ, ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଦଶର ଦର୍ପଣସଦୃଶ ଦର୍ଶନ ଅଟେ, ଯାହା ଏହି ସମୟରେ ଘଟେ ଯେତେବେଳେ ଯିହିଜ୍କିୟେଲଙ୍କ ଶୁଷ୍କ ମୃତ ଅସ୍ଥିମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ କରାଯାଏ। ଏହି ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ତାହାସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବାର୍ତ୍ତା, ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରେ—ଏକ ଏକ୍ସେଟର ତମ୍ବୁରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ୱାଟରଟାଉନ ତମ୍ବୁରେ, ଯାହା ଯିରିମିୟଙ୍କ ପରିହାସକମାନଙ୍କ ସଭା ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କ ଶୟତାନର ସମାଜ ଅଟେ। ଦାନିଏଲଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହି ଦର୍ଶନର ପ୍ରଭାବ ଯେପରି ଦେଖାଯାଏ, ସେପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ, "ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହା ଶୁଣିଲାବେଳେ ସେମାନେ ମୁହଁ ନମାଇ ଭୂମିରେ ପଡ଼ିଗଲେ, ଏବଂ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଭୀତ ହେଲେ। ତାହାପରେ ଯୀଶୁ ଆସି ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, ଉଠ, ଏବଂ ଭୟ କରିବା ନାହିଁ।" ଉଭୟ ଘଟଣାରେ ଏହି ଦର୍ଶନ ଶ୍ରାବ୍ୟ ଓ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଥିଲା, ଏବଂ ଉଭୟ ଉଦାହରଣରେ ଏହା ଭୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା। ଉଭୟ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଶକ୍ତିଦାନ ପାଇଁ ଏକ "ସ୍ପର୍ଶ" ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା।

ରୂପାନ୍ତରଣର ଦର୍ଶନ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥାମଧ୍ୟରେ, ଏହାର ପ୍ରମାଣ ଥିଲା ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ କେବେ ବିଫଳ ହୁଏ ନାହିଁ; କାରଣ ମାଥିଉଙ୍କ ସୁସମାଚାରର ଷୋଡଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ପଦରେ ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ, "ଏଠାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା କେତେକ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ ଆସୁଥିବା ଦେଖିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁର ସ୍ୱାଦ ଆସ୍ୱାଦ କରିବେ ନାହିଁ।" ରୂପାନ୍ତରଣ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟରେ "ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ" ଆଗମନର ଏକ ଚିତ୍ରଣ ଥିଲା।

> "ରୂପାନ୍ତରର ପର୍ବତ ଉପରେ ମୋଶା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାପ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ଜୟର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ। ସେ ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମୟରେ ସମାଧିରୁ ବାହାରି ଆସିବେ ଯେମାନେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ। ଏଲିୟା, ଯିଏ ମୃତ୍ୟୁକୁ ନ ଦେଖି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଉଠା ନିଆଯାଇଥିଲେ, ସେ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଜୀବିତ ରହିବେ ଯେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ, ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲେ; ଏବଂ ଯେମାନେ 'ଏକ କ୍ଷଣରେ, ଚକ୍ଷୁପଟଳର ନିମିଷେ, ଶେଷ ତୂରୀଧ୍ୱନି ସମୟରେ' 'ପରିବର୍ତ୍ତିତ' ହେବେ; ଯେତେବେଳେ 'ଏହି ମରଣଶୀଳତାକୁ ଅମରତ୍ୱ ପରିଧାନ

> କରିବାକୁ ପଡିବ,’ ଏବଂ ‘ଏହି କ୍ଷ ୟଶୀଳତାକୁ ଅକ୍ଷ ୟତା ପରିଧାନ କରିବାକୁ ପଡିବ।’ 1 Corinthians 15:51–53. ଯୀଶୁ ସ୍ୱ ର୍ଗର ଆଲୋକରେ ପରିଧାନିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ‘ପାପ ବିନା ପରିତ୍ର ।ଣ ନିମନ୍ତେ ’ ‘ଦ୍ୱ ିତୀୟଥର’ ଆସିବାବେଳେ ପ୍ର କାଶିତ ହେବେ। କାରଣ ସେ ‘ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜ ପିତାଙ୍କ ମହିମାରେ’ ଆସିବେ। Hebrews 9:28; Mark 8:38. ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ପ୍ର ତି ତାରକଙ୍କ ପ୍ର ତିଜ୍ଞ । ଏବେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ପର୍ବତ ଉପରେ ଭବିଷ୍ୟ ତର ମହିମାମୟ ରାଜ୍ୟ ଟି କ୍ଷ ୁଦ୍ର ରୂପରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଥିଲା,—ଖ୍ରି ୀଷ୍ଟ ରାଜା, ମୋଶା ପୁନରୁତ୍ଥ ିତ ସନ୍ତ ମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ତିନିଧି, ଏବଂ ଏଲିୟା ରୂପାନ୍ତ ରିତମାନଙ୍କ ର ପ୍ର ତିନିଧି।” The Desire of Ages, 421.

ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସତ୍ୟରେ ଏହି ପରିଚୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି ଯେ, ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ସେମାନେ ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ; ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ମହା ଜନସମୁଦାୟ ସେମାନେ ଯେମାନେ ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ, ଯେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରନ୍ତି। ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ସ୍ୱରରେ ଡାକାଯାଏ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଦଳକୁ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଠାରୋ ଅଧ୍ୟାୟର ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱରରେ ଡାକାଯାଏ।

ସ୍ୱର୍ଗର ପରେ, ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ନ ହେଉଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏହି ଦର୍ଶନ କାହାକୁ କହିବ ନାହିଁ,” ସେତେବେଳେ ସେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ। ରୂପାନ୍ତରଣର ଦର୍ଶନ, ଯାହା ଦର୍ପଣର ଦର୍ଶନ; ଷଷ୍ଠ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯିଶାୟଙ୍କ ଦର୍ଶନ; ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଥିବାବେଳେ ପୌଲଙ୍କ ଦର୍ଶନ; ଏବଂ ଚକ୍ରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଚକ୍ରମାନଙ୍କ ଯିହିଜ୍କେଲଙ୍କ ଦର୍ଶନ—ଏସବୁ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୋହରିତ ହୋଇଥିଲା, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନ, ସେହି ନିଜ ଦର୍ଶନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେବାକୁ ଥିଲେ। ସେହି ସମୟରେ, ମୁଦ୍ରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଏବଂ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କର ଦୁଇ ଦଳଙ୍କ ପାଇଁ ଅନାବୃତ ହେବ, ଏବଂ ଏହାକୁ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମହିମାର ଦର୍ପଣ-ଦର୍ଶନର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ।

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ତିନିଟି ପଦର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ମୋହରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାପିତ କରାଯିବ; ସେଠାରେ ଯୋଗାଯୋଗର ଶୃଙ୍ଖଳା—ଯାହା ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତ୍ୱର ସଂଯୋଗକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ—ସେହି ପଦକ୍ରମିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି, ଯେପରିକି ମୋହରାଙ୍କନର ସନ୍ଦେଶ ସେହିମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୁଏ, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅର୍ହ ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅଟନ୍ତି।

ପଦେ ପଦେ ପ୍ରକ୍ରିୟାଟି ପିତାଙ୍କଠାରୁ, ପୁତ୍ରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦୂତ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯୋହନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଥିଲା। ଦିବ୍ୟ ପିତାଙ୍କଠାରୁ, ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ମାନବୀୟ ପୁତ୍ରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗୋଟିଏ ଅପତିତ ସୃଷ୍ଟି (ଗବ୍ରିଏଲ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଗୋଟିଏ ପତିତ ସୃଷ୍ଟି (ଯୋହନ) ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଏବଂ ଏସିଆରେ ଥିବା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ (ଜଗତ)। ଏହି ପାଞ୍ଚଟି ପଦକ୍ରମକୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶନର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ପରିଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ କୌଣସି ଏକ ପଦକ୍ରମକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ମାନେ ସେସବୁକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା।

ସେହି ପ୍ରକାଶନ ସହ ସମ୍ମତିରେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ତେବେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ, “ତାହେଲେ ଶାସ୍ତ୍ରୀମାନେ କାହିଁକି କୁହନ୍ତି ଯେ ଏଲିୟାଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ?” ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ, “ଏଲିୟା ନିଶ୍ଚୟ ପ୍ରଥମେ ଆସିବେ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ବିଷୟ ପୁନଃସ୍ଥାପିତ କରିବେ। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ କୁହୁଛି ଯେ ଏଲିୟା ଆଗରୁ ଆସିସାରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଲେ ନାହିଁ, ବରଂ ନିଜମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାଅନୁସାରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଯାହା କରିବାକୁ ଚାହିଲେ ତାହିଁ କରିଛନ୍ତି। ସେହିପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଦୁଃଖଭୋଗ କରିବେ।” ତେବେ ଶିଷ୍ୟମାନେ ବୁଝିଲେ ଯେ ସେ ଯୋହନ ବାପ୍ତିସ୍ମାଦାତା ବିଷୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ।

ବପ୍ତ ିସ୍ମ ।ଦାତା ଯୋହନ ଓ ପ୍ର କାଶକ ଯୋହନଙ୍କ ର ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ।ଣୀମୂଳକ ଭୂମିକା ମୋହରାଙ୍କ ନ ସନ୍ଦେ ଶର ଏକ ଅଂଶ ଅଟେ; ଏବଂ ୱାଟରଟାଉନ୍ ତଣ୍ଟ ରେ ଯେମାନେ ସାମୁଏଲ୍ ସ୍ନେ ।ଙ୍କ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଅବହେଳା କରିବାକୁ ବାଛିନେଲେ, ସେମାନେ ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତ ି ଯେମାନେ ପ୍ର ଭୁ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ବାଛିବାକୁ ବାଛନ୍ତ ି, ସେମାନଙ୍କ ୁ

ସ୍ୱ ୀକାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ନୁହନ୍ତ ି। 1949 ମସିହାରେ ଯେ ସ୍ୱ ରକୁ ବାଛାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ 1776 ପରେ ଦୁଇଶେ କୁଡ଼ି ବର୍ଷ ବିତିବା ପରେ, ଅର୍ଥାତ୍ 1996 ମସିହାରେ, ପ୍ର ଥମେ ତାହାର ସନ୍ଦେ ଶ ପ୍ର କାଶ କଲା, ଯିଏ ସେହି ପ୍ର ହରୀ ଥିଲେ ଯିଏ ଚିହ୍ନ ଟ କଲେ ଯେ ତୃତୀୟ ହାୟ 11 ସେପେ ଟ୍ମ ୍ବର, 2001 ରେ ଆସିପହଞ୍ଚ ିଥିଲା, ଯିଏ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ର ପାପମୟ ସନ୍ଦେ ଶ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କଲେ, ସେ ମୋହରାଙ୍କ ନ ସନ୍ଦେ ଶର ଏକ ଅଂଶ; ଏବଂ ତାଙ୍କ ର ଭୂମିକା ବପ୍ତ ିସ୍ମ ାଦାତା ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାର ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି।

ଆଗାମୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଜାରି ରଖିବୁ।

> "ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଦଳକୁ ଦେଖିଲି, ସେମାନେ ଭଲଭାବେ ସୁରକ୍ଷିତ ଓ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସଭାର ସ୍ଥାପିତ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅସ୍ଥିର କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କୌଣସି ସମର୍ଥନ ଦେଉନଥିଲେ। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ସମ୍ମତି ସହିତ ଦେଖିଲେ। ମୋତେ ତିନୋଟି ପଦକ୍ରମ ଦେଖାଯାଇଲା—ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା। ମୋ ସହଗାମୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ କହିଲେ, 'ଯେ କେହି ଏହି ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କରୁ ଗୋଟିଏ ଖଣ୍ଡକୁ ସରାଇବ କିମ୍ବା ଗୋଟିଏ ପିନ୍‌କୁ ହଲାଇବ, ତାହାଙ୍କ ପାଇଁ ହାୟ। ଏହି ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ସତ୍ୟ ବୁଝାମଣା ଜୀବନମୂଳକ ଗୁରୁତ୍ୱର। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟ, ସେଗୁଡ଼ିକୁ କିପରି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଏ, ତାହାର ଉପରେ ଝୁଲିରହିଛି।' ପୁନର୍ବାର ମୋତେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧମରେ ନମାଇ ଆଣାଗଲା, ଏବଂ ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ କେତେ ମହଙ୍ଗା ମୂଲ୍ୟରେ ଅର୍ଜନ କରିଥିଲେ। ସେହିଟି ବହୁତ ଦୁଃଖଭୋଗ ଓ ତୀବ୍ର ସଂଘର୍ଷ ମାଧମରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ପଦେ ପଦେ ଆଗେଇ ନେଇଥିଲେ, ଶେଷରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼, ଅଚଳ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ସ୍ଥାପିତ କରିଦେଇଥିଲେ। ମୁଁ ଦେଖିଲି, କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ସେହି ମଞ୍ଚର ନିକଟକୁ ଆସି ତାହାର ଭିତ୍ତିକୁ ପରୀକ୍ଷା କଲେ। କିଛି ଲୋକ ଆନନ୍ଦରେ ତୁରନ୍ତ ତାହା ଉପରେ ପଦାର୍ପଣ କଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ଭିତ୍ତିର ଦୋଷ ଖୋଜିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସେମାନେ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ତାହାରେ ସୁଧାର କରାଯାଉ; ତେବେ ମଞ୍ଚଟି ଅଧିକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ, ଏବଂ ଲୋକମାନେ ଅଧିକ ସୁଖୀ ହେବେ। କିଛି ଲୋକ ମଞ୍ଚରୁ ତଳେ ନାମି ତାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା କରି କହିଲେ ଯେ ଏହା ଭୁଲ୍‌ଭାବେ ପତିତ ହୋଇଛି। କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ସେହି ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ଅଟଳ ରହିଲେ ଏବଂ ଯେମାନେ ତଳକୁ ନାମିଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଅଭିଯୋଗ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲେ; କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲେ ପ୍ରଧାନ ନିର୍ମାତା, ଏବଂ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ବିପକ୍ଷରେ ଯୁଦ୍ଧ କରୁଥିଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସେହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ କାର୍ଯ୍ୟର ବୃତ୍ତାନ୍ତ କହିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଢ଼ ମଞ୍ଚ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଆସିଥିଲା; ଏବଂ ଏକତାରେ ସେମାନେ ନିଜ ନୟନ ସ୍ୱର୍ଗ ଦିଗକୁ ଉଠାଇ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କଲେ। ଏହାର ପ୍ରଭାବରେ, ଯେମାନେ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଏବଂ ମଞ୍ଚ ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛିଜଣ ନମ୍ର ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ସହିତ ପୁନର୍ବାର ତାହା ଉପରେ ଆସି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ।"

> "ମୁଁ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ପ୍ର ଥମ ଆଗମନର ଘୋଷଣା ପ୍ର ତି ପୁନର୍ବାର ନିର୍ଦ୍ଦ େଶ ୍ଟ ହେଲି। ଏଲିୟାଙ୍କ ଆତ୍ମ ା ଓ ଶକ୍ତ ିରେ ଯୋହନଙ୍କ ୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପଥ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରିବା ପାଇଁ ପଠାଯାଇଥିଲା। ଯେମାନେ ଯୋହନଙ୍କ ସାକ୍ଷ ୍ୟ କୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥିଲେ, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷ ାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇନଥିଲେ। ତାଙ୍କ ଆଗମନକୁ ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଇଥିବା ବାର୍ତ୍ତ ା ପ୍ର ତି ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧ ସେମାନଙ୍କ ୁ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥ ିତିରେ ରଖିଦେଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ମେଶିହା ଥିଲେ ବୋଲି ସର୍ବାଧିକ ଶକ୍ତ ିଶାଳୀ ପ୍ର ମାଣକୁ ସେମାନେ ସହଜରେ ଗ୍ର ହଣ କରିପାରୁନଥିଲେ। ଶୟତାନ ଯୋହନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତ ାକୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରିଥିବାମାନଙ୍କ ୁ ଆଉ ଅଧିକ ଦୂରକୁ ନେଇଗଲା, ଯେପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ସେମାନେ ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଙ୍କ ୁ ଅସ୍ୱ ୀକାର କରି କ୍ରୁଶରେ ବିଧ ୍ଧ କଲେ। ଏହା କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ଏମିତି ଏକ ସ୍ଥ ିତିରେ ରଖିଦେଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ପେନ୍ତେ କୋଷ୍ଟ ଦିନର ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ସେମାନେ ଗ୍ର ହଣ କରିପାରୁନଥିଲେ; ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ସେମାନଙ୍କ ୁ ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରେ ପ୍ର ବେଶର ପଥ ଶିଖାଇଥାନ୍ତ ା। ମନ୍ଦ ିରର ପର୍ଦ୍ଦ ା ଛିଣ୍ଡ ିଯିବା ଏହା ଦର୍ଶାଇଲା ଯେ ଯିହୂଦୀମାନଙ୍କ ର ବଳିଦାନ ଓ ବିଧିବିଧାନ ଆଉ ଗ୍ର ହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ। ମହାନ ବଳିଦାନ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ତାହା ଗ୍ର ହୀତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପେନ୍ତେ କୋଷ୍ଟ ଦିନରେ ଅବତରଣ କରିଥିବା ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ା ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ର ମନକୁ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନରୁ ସ୍ୱ ର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥ ାନକୁ ନେଇଗଲା, ଯେଉଁଠାରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ରକ୍ତ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ବେଶ କରିଥିଲେ, ଯେଣେକି ସେ ନିଜ ପ୍ର ାୟଶ୍ଚ ିତ୍ତ ର ଫଳଶ୍ରୁତିଗୁଡ଼ିକ ନିଜ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭର୍ଷିତ କରନ୍ତ ି। କିନ୍ତୁ ଯିହୂଦୀମାନେ ସମ୍ପ ୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ କାରରେ ରହିଗଲେ। ମୋକ୍ଷ ର ଯୋଜନା ସମ୍ ୍ବନ୍ଧ ରେ ସେମାନେ ଯେତେକି ଆଲୋକ ପାଇପାରୁଥାନ୍ତେ , ସେ ସମସ୍ତ ଆଲୋକ ସେମାନେ ହରାଇଦେଲେ, ଏବଂ ତଥାପି ନିଜମାନଙ୍କ ର ନିଷ୍ଫ ଳ ବଳିଦାନ ଓ ନିବେଦନଗୁଡ଼ିକରେ

ଭରସା କରୁଥିଲେ। ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନ ପୃଥିବୀସ୍ଥ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲା, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନଥିଲା। ଏହିକାରଣରୁ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରୁନଥିଲେ।"

"ଅନେକେ ଯିହୁଦୀମାନେ କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଥିବା ପଥକୁ ଭୟଭୀତତାରେ ଚାହିଁ ଦେଖନ୍ତି; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ଲଜ୍ଜାଜନକ ନିର୍ଯାତନାର ଇତିହାସ ପଢ଼ନ୍ତି, ସେମାନେ ଭାବନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରନ୍ତି, ଏବଂ ପିତରଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିନଥାନ୍ତେ, କିମ୍ବା ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି ତାଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିନଥାନ୍ତେ। କିନ୍ତୁ ସମସ୍ତଙ୍କ ହୃଦୟକୁ ପଢୁଥିବା ଈଶ୍ୱର, ସେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ପ୍ରତି ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ବୋଲି ଦାବି କରିଥିବା ସେହି ପ୍ରେମକୁ ପରୀକ୍ଷାରେ ଆଣିଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାର ଗ୍ରହଣକୁ ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ଗଭୀରତମ ଆଗ୍ରହରେ ନିରୀକ୍ଷଣ କରୁଥିଲା। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ, ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବା ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିଲେ, ଏବଂ କ୍ରୁଶର କାହାଣୀ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଅଶ୍ରୁପାତ କରୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଆଗମନର ଏହି ଶୁଭ ସମ୍ବାଦକୁ ଉପହାସ କଲେ। ସେମାନେ ଆନନ୍ଦରେ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାର ପରିବର୍ତ୍ତେ, ଏହାକୁ ଏକ ଭ୍ରମ ବୋଲି ଘୋଷଣା କଲେ। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରକାଶକୁ ପ୍ରେମ କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କରୁ ବାହାର କରିଦେଲେ। ଯେମାନେ ପ୍ରଥମ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, ସେମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ବାର୍ତ୍ତାରୁ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିଲେ ନାହିଁ; ଏବଂ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାରୁ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଲାଭାନ୍ୱିତ ହେଲେ ନାହିଁ, ଯାହା ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଧାମର ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ବିଶ୍ୱାସ ଦ୍ୱାରା ଯୀଶୁଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରବେଶ କରିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଏବଂ ପୂର୍ବର ଏହି ଦୁଇ ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ବୁଝାମଣାକୁ ଏପରି ଅନ୍ଧକାରମୟ କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ, ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତାରେ, ଯାହା ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ପଥ ଦେଖାଏ, ସେମାନେ କୌଣସି ଆଲୋକ ଦେଖିପାରୁନାହାନ୍ତି। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଯେପରି ଯିହୁଦୀମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ସେପରି ନାମମାତ୍ର ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତାଗୁଡ଼ିକୁ କ୍ରୁଶରେ ବିଦ୍ଧ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତେଣୁ ଅତିପବିତ୍ର ସ୍ଥାନକୁ ଯିବାର ପଥ ସମ୍ପର୍କରେ ସେମାନଙ୍କର କୌଣସି ଜ୍ଞାନ ନାହିଁ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାରୁ ସେମାନେ କୌଣସି ଲାଭ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ। ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ପରି, ଯେମାନେ ନିର୍ଥକ ବଳିଦାନ ଅର୍ପଣ କରୁଥିଲେ, ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ଯେ ସ୍ଥାନକୁ ଯୀଶୁ ଛାଡ଼ି ଯାଇଛନ୍ତି, ସେହି କକ୍ଷକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ନିର୍ଥକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅର୍ପଣ କରନ୍ତି; ଏବଂ ଶୈତାନ, ଏହି ପ୍ରତାରଣାରେ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇ, ଧାର୍ମିକ ଚରିତ୍ର ଧାରଣ କରେ, ଏବଂ ଏହି ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନମାନଙ୍କର ମନକୁ ନିଜ ପାଖକୁ ନେଇଯାଏ, ନିଜ ଶକ୍ତି, ନିଜ ଚିହ୍ନ, ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଫାନ୍ଦରେ ଦୃଢ଼ଭାବେ ବାନ୍ଧି ରଖିବା ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ। କେହିଙ୍କୁ ସେ ଏକ ପ୍ରକାରରେ ପ୍ରତାରଣା କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅନ୍ୟ ପ୍ରକାରରେ। ବିଭିନ୍ନ ମନକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି। କେହି ଗୋଟିଏ ପ୍ରତାରଣାକୁ ଭୟଭୀତତାରେ ଚାହିଁ ଦେଖନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ସହଜରେ ଅନ୍ୟଟିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନେଉଛନ୍ତି। ଶୈତାନ କେହିଙ୍କୁ ଆତ୍ମାବାଦ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତାରଣା କରେ। ସେ ଆଲୋକର ଦୂତରୂପେ ମଧ୍ୟ ଆସେ ଏବଂ ମିଥ୍ୟା ସଂସ୍କାର ଆନ୍ଦୋଳନମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ନିଜ ପ୍ରଭାବ ପ୍ରସାର କରେ। ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଉଲ୍ଲସିତ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଭାବନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଦ୍ଭୁତଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ଏହା ଅନ୍ୟ ଏକ ଆତ୍ମାର କାର୍ଯ୍ୟ। ଏହି ଉତ୍ତେଜନା ଶାନ୍ତ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ଜଗତ ଓ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପୂର୍ବାପେକ୍ଷା ଅଧିକ ଦୁରବସ୍ଥାରେ ଛାଡ଼ିଯିବ।"

"ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ନାମମାତ୍ର ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଓ ପତିତ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ସନ୍ତାନମାନେ ଅଛନ୍ତି; ଏବଂ ମହାମାରୀମାନେ ଢାଳାଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେବକମାନେ ଓ ଲୋକମାନେ ଏହି କଳିସିଆମାନଙ୍କରୁ ଡାକି କାଢ଼ାଯିବେ ଏବଂ ସେମାନେ ଆନନ୍ଦସହ ଏହି ସତ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବେ। ଶୟତାନ ଏହା ଜାଣେ; ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତର ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରର ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଯିବା ପୂର୍ବରୁ, ସେ ଏହି ଧାର୍ମିକ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ଉତ୍ତେଜନା ସୃଷ୍ଟି କରେ, ଯେପରି ସତ୍ୟକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିବାମାନେ ଭାବିବେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହ ଅଛନ୍ତି। ସେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠମାନଙ୍କୁ ଠକାଇବାକୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିବାକୁ ଆଶା କରେ ଯେ ପରମେଶ୍ୱର ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଳିସିଆମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଏବଂ ଯେମାନେ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପତିତ କଳିସିଆମାନଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ବାହାରିଆସିବେ ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ସହ ନିଜମାନଙ୍କ ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କରିବେ।" Early Writings, 258–261.